

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle

Tyytymättöminä osaan valtiovarainministeriön viitteessä mainittua päätöstä esitämme muutoksen saamiseksi kunnioittavasti seuraavaa:

VIITE

Päätös kuntajaon muuttamisesta Orimattilan kaupungin ja Nastolan kunnan välillä, valtiovarainministeriö VM/1363/00.01.01.00/2013, 2015-01-09

Vaativuus

Me allekirjoittaneet emme vastusta, että viitteessä mainittu maa siirretään Orimattilasta Nastolaan.

Sen sijaan vaadimme, että Korkein hallinto-oikeus [jäljempänä: Oikeus] määrää ao. viranomaiset keskeyttämään maan siirtoa koskevan valmistelun, ennen kuin Selkosaarenkallioiden aluetta koskien on toimittu seuraavalla tavalla tässä esitettävien perusteiden:

1) on käsitelty uudelleen ao. viranomaisessa maa-aineslupa, mikä on vanhentunut ja myönnetty virheellisin ja puutteellisin perusteiden;

2) on valmisteltu aiottua toimintaa koskeva ympäristölupa, mikä puuttuu kokonaan;

3) on tehty virkavastuulla asianmukainen luontoselvitys;

4) on päätetty, että Uudenkylän osayleiskaavaluonnoksen alueeseen liitetään mm. Selkosaarenkalliot ja muodostetaan MRL 110 §:n mukainen kehittämisaalue (liite valmisteltavaksi Päijät-Hämeen liitolle ym.). Eriyisen syyn kokonaistarkastelulle luokiteltava päätös yhdistää Lahti ja Nastola 2016 alusta Lahden kaupungiksi.

Vaativuksemme tähtää siihen, että Selkosaarenkallioita koskevia ilmiselviä taloudellisia ja ympäristöllisiä ristiriitoja pystytään arvioimaan nykyistä laajemmassa kontekstissa ja suunnittelemaan maankäyttö puolueettomien viranomaisen (Päijät-Hämeen liitto) johdolla sellaisella tuloksella, että Uudenkylän 4000 asukkaan taajaman tulevaisuus ei kohtuuttomalla tavalla vaarannu yksittäisen maanomistajan yksipuolisten pyrkimysten vuoksi.

Ko. maanomistaja muistetaan Uudessakylässä pyrkimyksistään räjäyttää, louhia ja murskata Uuteenkylään rajoittuva, monin tavoin arvokas Huhmarmäki, mikä yhdessä viereisen, maakuntakaavassa suojellun Lakeassuon kanssa muodostaa merkittävän luonnon- ja kulttuuriarvojen kokonaisuuden. Aikomus herätti 1990-luvun puolivälissä mittavan yleisö- ja mediahuomion.

Nyt sama yritys jatkaa Selkosaarenkallioiden osalta vielä lähempänä taaja-asutusta ja vielä suuremmin ympäristöuhkin. Siksi hallintoviranomaisten pitää päättäväisesti puolustaa tuhansien asukkaiden asumisen ja elämisen edellytyksiä.

Yksityiskohtaiset perustelut (maanomistajan esitys *kursiivilla*)

Yleissijainti (kartta)

Selkosaarenkallioiden alue, *noin 19 ha*, sijaitsee Pietarinradan ja valtatie 12 Lahti–Kouvola välissä, maan siirron jälkeen Lahden kaupungin (2016-01-01 alkaen) Uudenkylän maarekisterikylässä. Pohjoispuolella välittömästi Selkosaarenkallioita vastapäätä Uudenkylän taajamassa on 4000 asukasta esitetyn toiminnan kaikelle vaikutukselle välittömästi alttiina.

"Osaliitosalue on pääosin maa- ja metsätalousvaltaista aluetta, jolla ei sijaitse asutusta." Sen sijaan välittömästi alueen vieressä Pietarinradan eteläpuolella sijaitsevat Selkosaaren ja Veljeskylän asutus mahdollisen kuljetusväylän varressa.

Luonto

Selkosaarenkallioiden alueesta ei ole tehty luontoselvitystä, vaikka siellä on merkittäviä luonnon- ja virkistysarvoja, joita tähän mennessä ei ole mitenkään tuotu esiin. Allekirjoittanut Tieokas esittää liitteessä omiin asiantuntijahavaintoihinsa perustuvan kuvauksen Selkosaarenkallioiden luonnosta koko siirrettävältä alueelta. Jatkossa tarvitaan virkavastuulla tehty luontoselvitys, missä otetaan huomioon myös Selkosaarenkallioiden merkittävä virkistysarvo nauhataajaman keski- ja itäosan asukkaille.

Jo Tieokkaan perusselvityksessä todetaan käytännöllisesti katsoen koko kalliometsäalueen täyttävän monelta osin maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön yhteisen METSO-toimenpideohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet, esimerkiksi runsaslahopuustoinen kangasmetsä ja metsäinen kallio. Lisäksi havaittiin useita vanhan metsän ilmentäjälajeja (lintuja).

Siksi on luonnontaloudellisesti mielekkäin ratkaisu, että palsta jää metsätalouden MY-alueeksi tai Nastolan kunta (tai valtio METSO-ohjelmassa) lunastaa sen täydentämään viereistä Nastolan kunnan omistamaa, Uudenkylän osayleiskaavassa määriteltyä Piiankallion luonnonsuojelualuetta. Selkosaarenkallioiden läpi vie erittäin merkittävä nauhataajaman asukkaiden helppokulkuinen ja etenkin marjastusaikaan paljon käytetty lähivirkistysreitti laajalle Huhmarmäen–Lakeassuon luonnonsuojelualueelle. Suojeluratkaisu säilyttäisi erittäin merkittävän, nauhataajaman asukkaiden paljon käyttämän helppokulkuisen lähivirkistysreitti laajalle Huhmarmäen–Lakeassuon luonnonsuojelualueelle.

Huhmarmäki vain kilometrin päässä Uudenkylän 4000 asukkaan taajamasta ja myös Selkosaarenkallioista on myös METSO-toimenpideohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet täyttävä runsaslahopuustoinen kangasmetsä ja metsäinen kallio. Lisäksi Huhmarmäki osa Struven maanmittausketjua, mikä ulottuu Mustaltamereltä Jäämerelle ja on UNESCO:n maailmanperintökohde. Kulttuuriarvoista piittaamatta ko. maanomistaja olisi aiemmin räjäyttänyt, louhinut hautakiviksi Saksaan ja lopuksi murskannut koko Huhmarmäen. Kumoamattomat asiantuntijaperustelut vahvan kansalaisvaikuttamisen tukena johtivat kuitenkin louhintayrityksen vetäytymiseen hankkeesta, vaikka siinä oli turhaan käytetty jopa asianajoapua.

Vaadimme, että ennen kaikkia muita toimenpiteitä Oikeus määrää alueesta tehtäväksi viranomaisvastuulla asianmukaisen luontoselvityksen.

Luvitus

Kiinteistöllä Knuuttila RNro 560-404-12-67 on voimassa 400 000 kuutiometrin maa-aineslupa kallion louhimiseen n. viiden hehtaarin alueelta. Maa-aineslupa on tällä hetkellä voimassa 4.10.2020 asti.

Orimattilan kunta myönsi miltään taholta mitää kysymättä maa-ainesluvan kaupungin perimmäiseen koillisnurkkaan vasten Nastolan kunnan rajaa tietoisena siitä, että toiminnan ympäristöhaitat kohdistuvat kokonaan Nastolaan, eivät lainkaan Orimattilaan.

Lisäksi ko. maanomistaja on Orimattilan kunnanvaltuutettu. Vaikka hän olikin jäävänyt itsensä ko. valtuustokäsittelyssä, voidaan kuvitella se henkilökohtaisen vaikuttamisen määrä, mikä maalaispitäjässä sisältyy päätöksenteon valmisteluun, kenties myös viranomaistoimintaan, vaikka sitä ei voida suoraan todistaa muuten kuin esimerkiksi maa-ainesluvan käsittelyn ja sisällön perusteella.

Kaikissa tapauksissa vaadimme, että Oikeus määrää vanhentuneen, puutteellisen ja väärin perustein aikoinaan Orimattilasta myönnetyn nykyisen maa-ainesluvan kumottavaksi. Raskas virhe on, että lupa on myönnetty kuulematta asianosaisia tahoja (Nastola, Uusikylä).

Koska nykyinen maa-aineslupa käsittää vain osan koko siirrettävästä alueesta, on selvää, että maanomistaja aikoo räjäyttää lähivuosikymmenten aikana loputkin Selkosaarenkallioista. Tämän vuoksi vaadimme, että Oikeus määrää maa-ainesluvan käsiteltäväksi koko siirrettävän alueen osalta tässä esitetyin perustein ottaen erityisesti huomioon haittojen kohdentuminen kokonaan vieraaseen kuntaan, nauhataajaman itäosaan Uuteenkylään.

Maa-ainesluvan muutoksen käsittelee Lahden seudun ympäristölautakunta. Lähtökohta on tällöin, että muuttuneessa tilanteessa, kun lisäksi Nastola ja Lahti yhdistyvät 2016 alusta Lahden kaupungiksi, maa-aineslupaa ei myönnetä.

Liitosalueella ei ole ympäristölupaa, mitä ilman minkäänlainen aiottu toiminta ei ole mahdollista. Kaiken muun ympäristöluvan tarpeeseen vaikuttavan lisäksi liitosalue rajoittuu pohjoisreunassa Nastonharju-Uusikylä I luokan pohjavesialueeseen. Kaivannaisjätteet aiheuttaisivat valumia myös alapuoliseen vesistöön ojaverkostoa pitkin.

Liikenneyhteydet

Kyseiselle kiinteistölle on osoitettu rasite sinne kulkemiseen Nastolan kunnan puolelta. Mikäli kiinteistö sijaitsee Nastolan kunnan puolella, olisi kulkuoikeuksien uudelleen järjestäminen yksinkertaisempaa.

Kulkuyhteys Selkosaarenkallioille on tällä hetkellä heikko eikä kulkurasite nyky muodossaan voi tulla kysymykseen muun kuin metsätalouden harjoittamisen ja virkistyskäytön osalta. Pietarinradassa Nastolan seisakkeen kohdalla on Montarin alikulkusilta, minkä kulkuaukon korkeus on 4,2 m, siis vain 2 dm matalampi kuin valtateiden yleinen alikulkukorkeus.

Alikulun jälkeen Pitkätie johtaa Veljeskylän asutuksen vierestä Selkotielle, mikä päättyy Selkosaaren asutukseen. Sen jälkeen Pietarinradan vieressä jatkuu puutavarakuljetuksiin käytetty ajoura ratakilometrin 148 kohdalle, missä sijaitsee puutavaran varastopaikka. Ajoura toimii tarvittaessa myös Liikenneviraston käytössä Pietarinradan huoltotienä. Sen jälkeen suometsään kääntyy vaatimaton varsitie, mitä pystyy kulkemaan vain tela-ajoneuvolla. Palstan eteläpuolelle valtatie yli johtaa ajoneuvosilta, mikä päättyy puutavaran varastoalueeseen.

Käytännössä Selkosaarenkallioille ei ole tieyhteyttä, vaan se jouduttaisiin rakentamaan kalliisti naapuripalstan kautta upottavan suometsän läpi Selkosaaren asutuksen ohi Pitkätielle asti. Jos Selkosaarenkallioille tulisi maa-aineksen ottotoimintaa, tienrakennuksen lisäksi raskas liikenne rasittaisi kohtuuttomasti ensi kädessä Selkosaaren ja Veljeskylän asutusta. Veljeskylän asukkaat saivat Liikenneviraston rakennuttaman meluvallin rautatiemelun poistamiseksi. Se vain tuli väärälle puolelle ajatellen rautatietä paljon pahemmin asutukseen vaikuttavaa raskaan tieliikenteen melua.

Suhde muuhun ympäristöön

Maa-alueiden läheisyydessä Nastolan puolella sijaitsee tällä hetkellä niin asutusta kuin teollisuuttakin. Ehdotetulla liitosalueella ei ole tällä hetkellä asutusta. Kunnan osaliitos parantaa myös yhdyskuntarakenteen toimivuutta ja yhtenäisyyttä. Ehdotetun liitosalueen maat ovat tiiviisti osa Nastolan nauhataajaman rakennetta ja maankäytön suunnittelua. Mikäli maa-alueet liitettäisiin Nastolan kuntaan, ne muodostaisivat maantieteellisesti mielekkään kokonaisuuden, joka mahdollistaisi tulevaisuudessa Nastolan nauhataajaman ja yhdyskuntarakenteen paremman kehittämisen.

Välittömässä vaikutuspiirissä Uudenkylän taajamassa asuu 4000 ihmistä, länsisuuntaan vielä tuhansia lisää. Kiviaineksen räjäyttäminen, louhinta, murskaus ja kuljetus aiheuttaisivat kymmeniä vuosia kestävästä melu-, tärinä-, pöly- ja liikennehaitan Nastolan nauhataajaman keskeisimpään osaan, etenkin Uudenkylän asemanseudun-liikekeskuksen mutta myös kirkonkylän alueelle.

Liitosalueen aiottu käyttö rikkoisi pahasti yhdyskuntarakennetta. Uudenkylän osayleiskaavaluonnoksessa Pietarinradan ja valtatie väli on merkitty M-alueeksi. Pienpiirteisesti vaihteleva monimuotoinen suometsä- ja kalliometsämaasto ei lainkaan sovellu esimerkiksi teollisuusalueeksi, minkä perustaminen vaatisi järjettömän kalliit maansiirtotyöt, kuten esimerkiksi tyhjäksi jääneellä Ritomäen teollisuusalueella Villähteellä. Lisäksi alueella on Uudenkylän puolella ja itse Selkosaarenkallioilla merkittäviä laajoja luonnonarvoalueita, mitkä jo yksin estävät *yhdyskuntarakenteen paremman kehittämisen* maanomistajan tarkoittamalla äärimmäisen raskaalla tavalla.

Säädöspäätökset

Selkosaarenkallioihin sovellettavia lainkohtia löytyy monesta suunnasta.

Maa-aineslaki (24.7.1981/555)

Maa-aineslain mukaan maa-aineksia ei saa ottaa (3 §) niin, että siitä aiheutuu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai vältettävissä olevaa haittaa, kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista tai huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa.

Selkosaarenkallioilla maa-ainesten otto aiheuttaisi kaikkia em. vahingollisia vaikutuksia vuosikymmeniä eteenpäin tuhansien asukkaiden välittömässä, jokapäiväisessä asuinpiirissä. Alustavakin luontoselvitys osoittaa, miten Selkosaarenkallioilla esiintyy merkittäviä luonnonarvoja, biologista monimuotoisuutta sekä virkistyskäytön arvoja suurelle joukolle lähiseudun ihmisiä seudulla, missä rakentaminen jatkuvasti muuttaa haitallisesti arkista elinympäristöä.

Jos maan siirto toteutuu, luvituksen käsittelee kokonaisuudessaan Lahden seudun ympäristölautakunta, minkä alueeseen Nastolan (nykyinen) kunta kuuluu, ennen kuin 2016 alusta syntyy Lahden kaupunki (entinen Lahti ja Nastola). Orimattilan kunnan aikoinaan myöntämä lupa ei saata sellaisenaan enää olla voimassa uudessa tilanteessa, mikä vaatii kokonaan uutta viranomaislupaa ja laajempaa suunnittelua, kuten tässä vaatimuksessa osoitetaan.

Tällöin maa-aineslain (7 §) mukaan ennen luvan myöntämistä lupaviranomaisen on pyydettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto, milloin alueella on huomattavaa merkitystä luonnonsuojelulle, merkitystä vesien suojelulle tai toiminta vaikuttaa välittömästi toisen kunnan alueeseen.

Kaikki em. asiakohdat toteutuvat Selkosaarenkallioilla, mutta ELYn lausuntoa ei ole pyydetty, joten kysymyksessä on nykyisen maa-ainesluvan osalta myös lupaviranomaisen (Orimattila) laiminlyönti; lupa näyttää myönnetyn virheellisin tai ainakin puutteellisin perustein.

Tärkeä ja samalla törkeä laiminlyönti on ollut, että lupaviranomainen (Orimattila) ei ole pyytänyt lausuntoa ELYn lisäksi myöskään Nastolan kunnasta, vaikka liitosalueen rajat sivuavat Nastolaa kolmesta suunnasta ja em. lainkohta on ollut lupaviranomaisen tiedossa. Säädös toisen kunnan alueeseen vaikuttamisesta on kategorinen eikä sisällä tavanomaista haitan asteen arviointia (huomattavasti, merkittävästi tms.), riittää että "vaikuttaa välittömästi". Näin Selkosaarenkallioilla tapahtuu, joten mitään puolustusta tämän lainkohdan sivuuttamiseen ei voida esittää. Jo tämä kohta yksin tekee myönnetyn maa-ainesluvan pätemättömäksi tai vähintään riidanalaiseksi. Herää epäily, että maaseutupitäjässä luvanhakija on voinut vaikuttaa niin, että maa-aineslupa on hyväksytetty hallinnossa ja päätöksenteossa ("kaverien kesken") puutteellisin tiedoin.

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Ympäristönsuojelulain tärkein työväline on ympäristölupa, mitä Selkosaarenkallioille ei ole haettu eikä myönnetty. Joudutaan siis arvioimaan, mihin kaikkeen ympäristölupa vaikuttaisi. Missään tapauksessa pelkkä maa-aineslupa ei riitä tässäkään tapauksessa.

Ympäristönsuojelulain tarkoitus on samansuuntainen kuin maa-aineslain eli (1 §) ehkäistä ympäristön pilaantumista, turvata terveellinen ja viihtyisä sekä luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö, ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia ja parantaa kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa ympäristöä koskevaan päätöksentekoon.

Esimerkiksi viimeisimmiltä osin mahdollisuudet on toistaiseksi menetetty, koska ympäristölupaa ei ole eikä siitä ole voitu lausua.

Selkosaarenkallioita koskevat tärkeällä tavalla kaikki säädösten sisältämät ympäristön pilaantumisen sekä jätteen syntyminen ja käsittelyn näkökulmat.

Ympäristön pilaantuminen tarkoittaa esimerkiksi aineen, melun, värinän tai hajun päästämistä tai jättämistä ympäristöön, minkä seurauksena aiheutuu yksin tai yhteisvaikutteisesti haittaa ihmisen terveydelle tai luonnolle ja sen toiminnoille, luonnonvarojen (ja luonnonarvojen) käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista, ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä, ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä tai muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Kaikki em. asiakohdat voidaan osoittaa tarvittavissa erillisselvityksissä, kuten meluselvitys, värinäselvitys, luontoselvitys ja ympäristöselvitys. Mitään näistä ei ole tehty, tuskin edes harkittu, koska tavoite on ollut saada luvitus hankkeelle nopeasti ja halvalla, kuten monessa muussakin tapauksessa. Tapaus Selkosaarenkalliot saa epäilemään ympäristönsuojelun hallintokulttuurin tilaa maalaispitäjissä yleisemminkin, syynä toki etenkin ympäristöviranomaisen alisteinen asema omaan valtaan tottuneessa päätöskoneistossa.

Yleinen luvanvaraisuus (28 §) edellyttää, että ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan – kuten Selkosaarenkallioilla – on oltava ympäristölupa. Ko. vaara kohdentuu aiotussa hankkeessa ainakin ainakin kahteen merkittävään asiakokonaisuuteen, vesistön ja maaperän pilaantumiseen, ja lisäksi kohtuuttomana rasituksena naapurussuhteisiin.

Mahdollisessa maa-ainesten ottamisessa, niiden varastoinnissa ja jalostamisessa syntyy väistämättä ympäristönsuojelulaissa (112 §) tarkoitettua kaivannaisjätettä. Selkosaarenkallioille ei kuitenkaan ole haettu ympäristölupaa ympäristönsuojelulain mukaista ympäristölupaa vielääkään, vaikka maa-aineslupa nyky muodossaan on myönnetty kauan sitten. Herää epäily, että maanomistaja kuvittelee voivansa käynnistää toiminnan ilman ympäristölupaa, minkä vaatimus lainsäädännön nyky muodossa on tullut vasta maa-ainesluvan myöntämisen jälkeen.

Mahdollisen louhosalueen maaperästä liukenesi väistämättä luontaisesti tai sieltä johdettaisiin toiminnan jätevesiä, mikä saattaa aiheuttaa ojan, lähteen tai noron pilaantumista. Kaikkia em. vesistötyyppejä esiintyy alavalla suoperäisellä lähialueella, minne Selkosaarenkallioiden valuedet suuntautuisivat. Esimerkiksi (ks. Tieokkaan luontoselvitys) aivan kallioalueen länsireunassa kulkee alavesistöön vuolasvetisiä ojia/lähteisiä puroja/noroja, mitkä ovat välittömästi alttiita jätevesille. Lisäksi hankealueen pohjoisreuna rajoittuu I luokan pohjavesialueeseen, mitä koskee ehdoton pilaamiskielto.

Kohtuuton rasitus naapuruussuhteisiin ulottuu Selkosaarenkallioiden tapauksessa paljon laajemmalle kuin mitä lupaviranomaisen on tavanomaisesti otettava huomioon yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi. Välittömät naapurit lähinnä Selkosaaren ja Veljeskylän asutuksessa ovat toki tärkeitä omassa ryhmässään, mutta yhtä lailla hankkeen välittömässä vaikutuspiirissä on koko Uudenkylän taajama, 4000 asukasta, ja käytännössä myös länsisuunnassa Nastonharjun–kirkonkylän seutu mukaan tuhansia asukkaita lisää.

Yleisen edun huomioon ottamisen harkinta on Selkosaarenkallioiden kohdalla mitä merkittävin oikeudenmukaisen ratkaisun lähtökohta, suorastaan kaikkein keskeisin. Toistaiseksi yleistä etua, missä edunsaajia (tai kääntäen haitan kärsijöitä) on tuhansia, ei ole tässä käsitelty millään tavalla. Tämä vaatimus on ensimmäinen yritys siihen suuntaan nyt vasta, kun prosessi on jo näin pitkällä.

Selkosaarenkalliot on toistaiseksi surullinen esimerkki oikeudenkäytön epäonnistumisesta. Toistaiseksi on haettu pelkästään yksityistä etua, minkä suoja Suomessa on toki vahva, mutta ei sentään ainoa ja lopullinen. Yksityistä etua lupaprosessissa turvaa – kuten myös Selkosaarenkallioiden tapauksessa – tosiasioiden salaaminen ja vähäisenkin julkisuuden karttaminen.

Lupakäsittelyn kokonaisarvioinnissa ei tule turvata vain toiminnan harjoittajan yksityistä etua, kuten Selkosaarenkallioiden kohdalla tähän asti on tapahtunut. On säädösten mukaisesti otettava huomioon myös yleinen ja yhteinen etu, käytännössä asukkaiden terveys, turvallisuus, viihtyvyys, hyvinvointi ja omaisuuden suoja. Esimerkiksi Nastolan kunta on päättänyt sulkea Uudenkylän kolme koulua (ala-aste, peruskoulu ja yläaste). Tämä merkitsee kiinteistöjen arvon putoamista arviolta 20 %. Ympäristöä pilaavat hankkeet Uudessakylässä voivat helposti pudottaa kiinteistöjen ja rakennushankkeiden arvosta toiset 20 %.

Ympäristönsuojelulain (6 §) mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä. Sijoituspaikan harkinta (10-11 §) koskee mm. kivenlouhimoa ja kivenmurskaamoja. Tällöin on yksityisen lähtökohdan vaihtoehdoksi myös usein tarpeen laajempi kaavallinen tarkastelu, jolloin selvitetään ko. toiminnan muut mahdolliset sijoituspaikat. Maakuntakaavan tai oikeusvaikutteisen yleiskaavan osalta on katsottava, ettei ko. toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Päijät-Hämeen maakuntakaavassa (luonnos 2014) ei ole ko. alueelle (vrt. liite) muita merkintöjä kuin Lakeassuon luonnonsuojelualue ja Nastolan vanha (uusi maan-)kaatopaikka. Selkosaarenkallioiden louhoshanke ei siis ole maakuntakaavan mukainen. Alue voidaan jatkotarkastelua varten sisällyttää MRL:n (119 §) mukaisena kehittämisalueena (erillinen vaatimus) Uudenkylän osayleiskaavan luonnokseen Uudenkylän maarekisterikylän rajaan liittyen samalla periaatteella kuin kaava-alueita alun alkaen laajennettiin betonitehtaan kohdalla Nastolan kirkonkylän (Nastonharjun taajamanosan) puolelle.

Erikseen vaadimme, että koko kehittämisalueelle luonnonympäristöjen osalta laaditaan, noudattaen lakia ympäristövaikutusten arviointimenettelystä (10.6.1994/468), ympäristövaikutusten arviointiselvitys, ei pelkästään Huhmarmäen kaatopaikalle, vaan myös Selkosaarenkallioille, Kolunkankaalle ja Lakeassuon puron T-alueelle. Niissä kaikissa esiintyy tai uhkaa käynnistyä laajamittaista räjäytys-, louhinta-, murskaus-, maansiirto- ja kuljetustoimintaa. Kokonaisuuden hallinta vaatii puolueettoman ylikunnallisen viranomaisen (Päijät-Hämeen liitto) ohjausta. Tällöin tulee esimerkiksi sovellettavaksi määräys YVAN tarpeesta kaikilla kaivualueilla yhteisesti.

Nastolassa x. helmikuuta 2015

Tieokas
Markku Sakari Meriluoto
metsänhoitaja, erityisasiantuntija

Onnenlaakso
Puutarhatie 24 A 18
FIN-16100 NYBY - UUSIKYLÄ ASEMA
m. +358 45 651 9808
markku.meriluoto(at)tieokas.fi
www.tieokas.fi
Y-tunnus 1516503-5
Alv.rek.

Nastolan Luonnonsuojelu ry.
Markku Lehtinen
puheenjohtaja

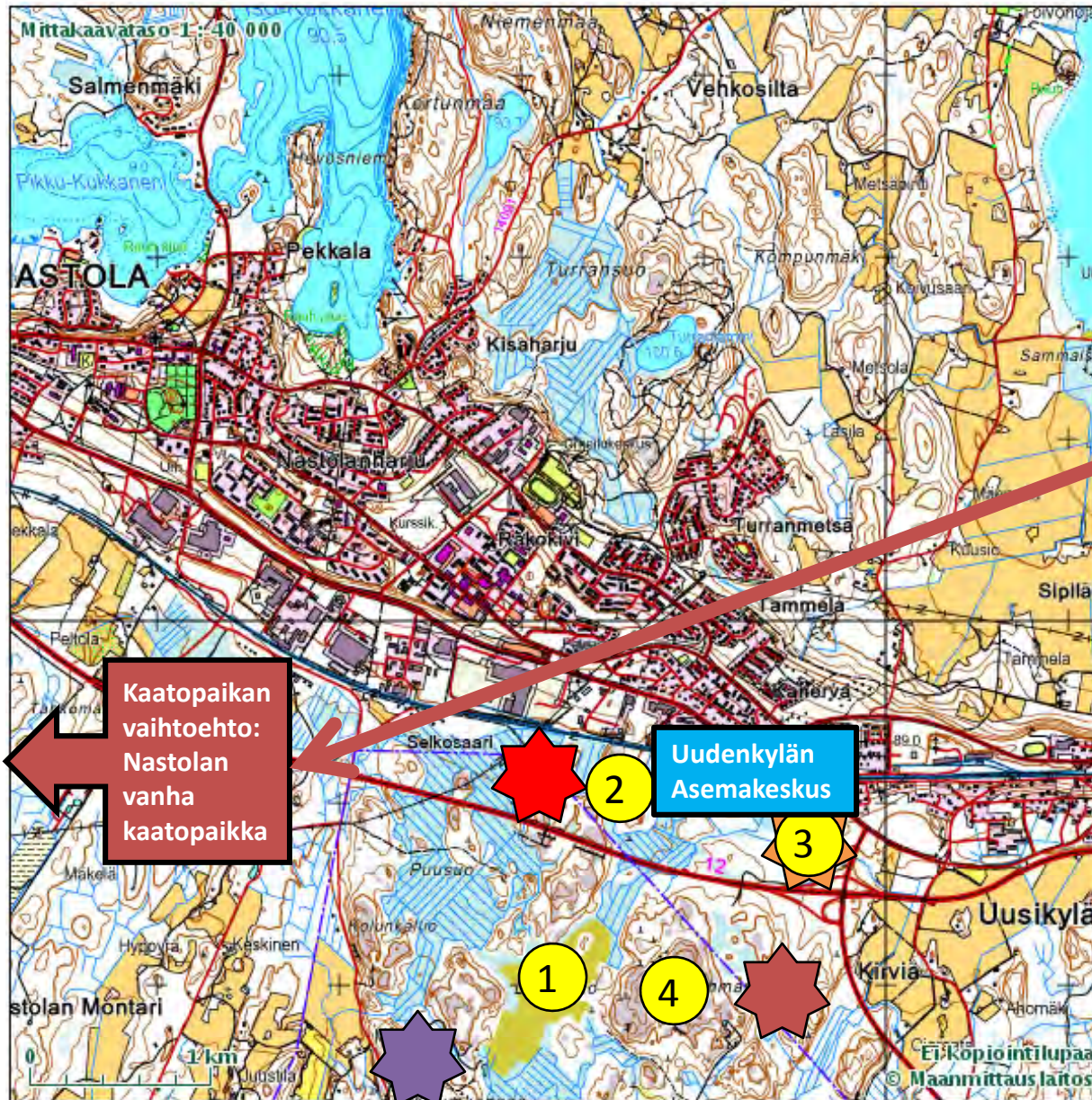
Oikeudenkäyntimaksu pyydetään
osoittamaan Nastolan
Luonnonsuojelu ry:lle
osoitteella

Tieokas on itsenäinen, riippumaton ja puolueeton asiantuntijayritys ja rekisteröity tavaramerkki.

LIITTEET

Uudenkylän kehittämisalue – rakennettu ympäristö

Karttamerkinnot

- Selkosaarenkallioiden räjäytysalue
- Kolunkankaan räjäytysalue
- Huhmarmäen kaatopaikan räjäytysalue ja vaihtoehto
- Lakeassuon puron T-alueen räjäytysalue
- Lakeassuon luonnonsuojelualue
- Piiankallion luonnonsuojelualue
- Lakeassuon puron luonnonsuojelualue
- UNESCO:n maailmanperintökohde: Huhmarmäki

Kaatopaikan vaihtoehto: Nastolan vanha kaatopaikka

Uudenkylän Asemakeskus

Kehittämialue: MRL 110 §

Orimattila / Nastola (Lahti)